

březen 2020

SETKÁNÍ

římskokatolická farnost při kostele sv. Janů v Brně-Bystrci • občasník

Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou. (abbé Pierre)

**Téma čísla:
Já a čas**

Milí farníci!

Na mobilu, na kostelní věži, na počítači, na orloji, na hodinkách, ale třeba i na displejích v dopravních prostředcích. Tam všude sledujeme čas. Pokud něco potřebujeme stihnout, přejeme si, aby utíkal co nejpomaleji, když něco toužebně očekáváme, nejraději bychom čas posunuli o nějakou tu minutu vpřed. Čas je ale naštěstí naprosto spravedlivá veličina, která nikoho nezvýhodňuje.

Kladete si otázku, proč jsme toto číslo farního občasníku věnovali času? Jsme přesvědčeni, že zamyšlení nad jeho využitím je pro nás křesťany velmi důležité a měli bychom se k němu opakovaně vracet. I když otevřeně to asi málokdo přizná, ve využívání času máme rezervy. Tomu koneckonců nasvědčují i odpovědi ankety, kterou jsme uskutečnili v naší farnosti. Cíleně jsme v ní oslovili pět respondentů různého věku - muže i ženy. Jejich odpovědi naznačují, jak se vnímání času s přibývajícím věkem mění. Udělejte si, prosím, čas a položte si stejné otázky. Možná se vám i díky tomuto zrcadlu podaří ve svém diáři najít čas, který by se dal využít lépe, třeba k užítku druhým.

Čas, který jednou uplyne, už se nikdy nevrátí. Buďme si toho vědomi.

Požehnanou postní dobu vám přeje
redakční tým Setkání

K zamyšlení

Jak dobře zacházet s časem?

Promarněný čas s sebou přináší pocit prázdnoty. Kolik vzácného času se často ztrácí, když se lidé nechávají unášet svými fantaziemi a blouzní o hloupostech. Ztrácí se tím tolik vzácného času, který by mohl být využit lépe. Ba co víc: přichází potom pocit prázdnoty v srdci a rostoucí sklíčenost a smutek, které člověka oslabují.

Pokud někdo zbytečně ztrácí mnoho času, může mu pomoci osvědčená a moudrá pomůcka, shrnutá do jednoho hesla: Age quod agis!, tedy Dělej, co máš právě dělat! Čas pro odpočinek není vhodný na to, abys myslel na práci. Ale také práce vyžaduje, aby

všechna tvá pozornost byla soustředěna na její provedení a ne na to, co bude později. A chvíle modlitby není vhodná k tomu, abys myslel na práci či odpočinek. Pokud s někým mluvíš, je dobré soustředit se na to, co říká, ale je dobré to zapomenout, když jdeš spát.

Nikdy nejsi tam, kde právě jsi...

Ve vzpomínkách jednoho duchovního otce se píše, že se jeden mladý muž

ptal, proč nedokáže žít v klidu a pokoji. Duchovní otec mu řekl: Nikdy nebudeš klidný, nenajdeš pokoj. V zimě totiž netrpělivě myslíš na to, kdy přijde jaro. Na jaře pak myslíš na polní práce v létě. Když se pracuje, máš plno starostí a myslíš na to, kdy práce skončí, a když přijde doba odpočinku, děsíš se toho, kolik práce tě čeká. Prostě nejsi nikdy tam, kde právě jsi, ale jsi vždy již někde jinde...

Svět pomíjí. Kdo však koná, co chce Bůh, zůstává navěky... (1 Jan 2,17)

(zpracováno z textů Tomáše Špidlíka)

Skříň

Občas se mne někdo zeptá, jak stíhám všechny aktivity a já odpovídám stále stejně. Tedy, že to je jako skříň - když do ní věci narovnáš, vejde se jich tam mnohem víc, než kdybys je tam naházel. -km-

Čas těšení

Má kamarádka již překročila sedmdesátku, a tak se asi v tomhle věku dívá na věci trochu jinak, než já, o generaci mladší.

Jednou jsem se jí zeptala, zda by se mnou a s mým synem jela do Tater. Počítala jsem spíše s odmítnutím a také, že uslyším mnoho důvodů, proč to nepůjde. Dostala jsem ale odpověď stručnou a hlavně kladnou. Ona totiž právě v této lokalitě strávila, jako

lékařka i pacientka část svého mládí. Prý se neodvážila už ani doufat, že by se tam ještě někdy podívala. Překvapila mě, když mi řekla: „Není až tak důležité, jestli se tam dostanu, ale čas těšení se, to je to krásné...“ **-km-**

Já, čas

*Přicházím nezávan, první u kolébky
vzor věrnosti, jen dny jsou mými svědky,
ztřeštěný zdám se, jindy zase líný
do kroku jak klapou Boží mlýny,
v rozletu strhnu mládí z jeho výše
každý rád však úpis podepíše*

*Přicházím nezávan, vůdce bez návratu
růženec slov svázán do rorátů
nevěncem dary, chvalo zpěvy, slávou
tak v pozadí jen růži držím tmavou,
host obtížný že neznámý znám květ
co vadne jedenkrát za desítky let*

*Přicházím nezávan, drze stisknu kliku,
postávám nerad v dešti na chodníku
s pokorným "tedeum" v žití partesu
v úsměvu vlídnost, v gestech noblesu,
průvodce němý kondolenčních gest
alejí křížů při poslední z cest **J.C.***

LES ZA DOMEM

Když se zamýšlím nad tím, zda jsem se ocitla i já ve složitější situaci, mohu říci, že ano. Mám za sebou život plný práce, příhod a starostí již od doby, kdy jsem jako nejstarší ze čtyř sourozenců byla od dětství pověřována mnoha povinnostmi. Měla jsem náročné povolání, jsem mnoho roků vdovou a moji synové, vnuci a pravnuci vzdáleni desítky kilometrů.

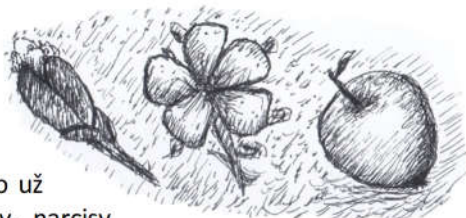
Když můj věk pokročil, navrhli mi moji dva synové, abych se přestěhovala do bydliště vedle jednoho z nich. Od mládí

ráda zahradničím. A náhle je pro mne k dispozici malý byt hned vedle syna, les za domem a travnaté okolí. Je to štěstí, nebo náhoda – nevím! Neváhala jsem ani minutu, neb jsem

věděla, že rýč, motyka a hrábě budou opět mými společníci. Se souhlasem majitele pozemků, na vlastní náklady, jsem v místech, kolem kterých denně chodí moji dnešní sousedé, vybuodovala krásnou skalku. A u holé zdi, kde bylo smetiště, vznikl záhon s květinami. Proto už teď vyhlížím, jak ty moje sněženky, krokusy, narcisy

a modřence pomalu raší a jak jim opět budu věnovat svůj volný čas.

M. Č.

Na slovíčko

NEMÁM ČAS! JEN FALEŠNÁ VÝMLUVA?

Asi každý člověk vnímá čas trochu jinak. Tato myšlenka stála u zrodu ankety, pro kterou jsme v naší farnosti oslovili tři muže a dvě ženy různého věku. Zajímalo nás, jak moc se budou lišit jejich odpovědi, zvláště když mezi nejmladším a nejstarším respondentem byl rozdíl 74 let. Sami se přesvědčte, zda zavládla aspoň jedna shoda napříč generacemi.

► **Umíte si zorganizovat svůj čas, abyste byli spokojení, že stíháte vše, co chcete a potřebujete?**

muž, 11 let: Čas moc neřeším, ale přesto vše stíhám.

muž, 22 let: S organizací svého času na tom nejsem zrovna nejlíp, jelikož mám tendenci zapojovat se do více věcí a aktivit než mohu zvládnout. Často pak logicky někde nestíhám. Každý den se ale snažím udělat si orientační rozpis činností a věcí, co bych rád udělal a stihl. Někdy se ale očekávání neseťká s realitou.

žena, 45 let: Pokud mám odpovědět teď aktuálně, tak neumím; nejsem spokojena. Nestíhám, ale myslím, že to trochu souvisí s určitou životní etapou, kterou procházím, procházela jsem a budu procházet. Je pro mě v něčem jiná, nová a bude chvíli trvat, než se s ní naučím žít.

žena, 64 let: Ano.

muž, 85 let: Myslím, že zorganizovat si svůj čas, je základním předpokladem plynulého a harmonického využívání denní doby. Vede to i k vyrovnanému duševnímu stavu. Proto si denní časový rozvrh naplňuji alespoň den dopředu a píšu si na lístečcích na stole stručné poznámky, aby mi zejména dobrá myšlenka neunikla v zapomnění. Je nutné, abych měl čas naplánovaný na ranní

probuzení, na jídlo, aktivní odpočinek, na modlitbu a včasné usínání.

► **Na co nebo na koho se vám nedostává čas?**

m11: Nedostává se mi čas hlavně na věci, které jsem nikdy nedělal a chtěl bych je dělat.

m22: Vzhledem k tomu, že studuji vysokou školu, chodím na brigádu a kromě toho dělám spoustu dalších aktivit, často se mi stane, že už mi nezbyvá čas na mezilidská setkání s kamarády, ale někdy i s rodinou. Každý den se snažím udělat si prostor alespoň pro krátké zamyšlení nebo modlitbu.

ž45: Jééé, toho by bylo. Moc ráda bych si něco přečetla a kdyby to byla i duchovní literatura, to bych se i pochválila. Na všednodenní starosti občas svádím, že se mi nedostává času pro lidi kolem, kteří stojí o chvíli.

ž64: Nemám problém.

m85: Vzhledem k tomu, že jsem s manželkou v sociálním zařízení pro seniory a jsme tu pro své stařecké a zdravotní ne-duhy, vyčerpáme mnoho času na své tělesné potřeby. Na déle trvající plynulou četbu odborné nebo zábavné literatury, případné sledování televizního pořadu nezbyvá mnoho času.

► Představte si, že máte všední den zba-vený všech povinností. Jak s ním naložíte?

m11: Vstal bych v deset hodin, dal bych si jogurt s nutellou, pak bych jel do aqua-parku, k obědu bych měl šunkofleky a odpoledne bych navštívil kamaráda.

m22: Pokud mám k dispozici volný den, vždy se snažím využít tento čas k výletům z města či sportovním aktivitám s přáteli. Také se rád učím hrát na klavír nebo skládám hudbu. Obecně vět-

šinou dám tedy prostor činností, na které mi běžně čas nezbývá. Rád trávím svůj čas aktivně, protože si tak nejlépe odpočinu od všedních povinností.

ž45: Když o tom tak přemýšlím, chce se mi říct, že bych spala a spala, ale pak bych si vyčítala, že to nebylo moc smysluplné, tak bych asi navázala na předchozí otázku. Pokud bych měla den bez povinností a nikomu bych tím neublížila, něco bych si přečetla nebo dělala jiné věci, co mám ráda, ale z časových důvodů je vytěsňuji (nějaké milé tvoření pro radost a potěchu).

ž64: Odpočinek, návštěva rodiny, návštěva potřebných.

m85: Pokud by se mi naskytl den, kdy nebudu muset přemýšlet o plnění základních každodenních povinností, už předem si naplánuji účelné využití času – návštěva kulturních zařízení v podobě výstavy, kulturního programu i návštěvy Božího stánku, který dosud neznám.

► Je podle vás pravdivé tvrzení, že čas nemají ti, kdo si ho nedokážou udělat?

m11: Čas mají všichni, i ti, kdo s ním neumí zacházet. Když člověk dělá moc věcí najednou, tak nemá čas nikdy. Člověk si musí umět věci rozvrhnout.

m22: Člověk je pánem svého času a je jen na něm, jak s ním naloží. Toto tvrzení je tedy dle mého názoru pravdivé. Ti, kteří si to nemyslí, si možná jen nedo-

kážou přiznat, že svůj čas neumí efektivně zorganizovat.

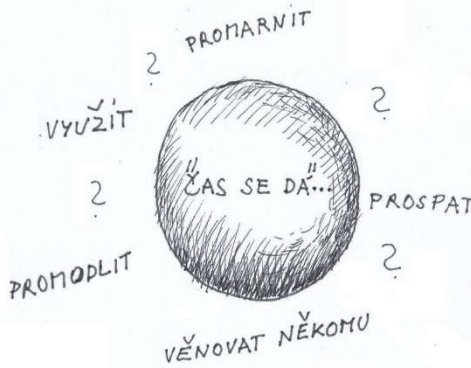
ž45: Myslím, že je to pravda. Asi kdyby tato otázka byla položena jako první, odpověděla bych trochu váhavěji, že zase tak úplně pravda není. Ale protože se tu už nějakou chvíli nad svým časem zamýšlím, tak musím přiznat, že to, že nestíhám, bude opravdu jen mou špatnou organizací času.

ž64: Souhlasím, jde o to se rozhodnout.

m85: Častým tvrzením některých lidí je, že nemají na určité věci čas. Je to jen falešná výmluva, neboť si potřebný čas nedokázali naplánovat, promyslet. Někomu je totiž z čistě lenivosti zatěžko popřemýšlet dopředu o tom, jak si naplánovat následnost potřebných úkonů a úkolů.

► Při čem vám čas utíká nejrychleji a při čem se vám naopak nejvíc vleče?

m11: Když se na něco soustředím nebo mě něco baví, tak čas ubíhá rychle, ale

když se nudím, anebo se na něco těším, tak zase pomalu.

m22: Myslím, že obecně člověku nejrychleji utíká čas při věcech, které dělá rád a naopak nejpomaleji při méně příjemných povinnostech. Často je to však, dle mého názoru, o vnitřním postoji. Pokud si i u namáhavé práce dokážu najít něco, co mě bude bavit, můžu i lépe vnímat čas touto prací strávený.

ž45: Zákonitě nejrychleji čas utíká, když dělám něco nebo na něčem, co je mi milé a baví mě. A naopak obráceně, to, co je mi nepříjemné se vleče.

ž64: Nejvíce mi utíká na zahrádce, protože ji mám moc ráda. Docela špatně spávám a

čas se mi pak vleče. Taký se vleče, pokud se stane, že něco plánuji, těším se na to a ono to nevyjde, pak se mi prázdný čas vleče.

m85: Jsem-li zaujat nějakou činností, která mě baví, zahloubám se, přemýšlím a čas rychle „utíká“. Jakmile však mám časovou prázdnotu, třeba čekání na návštěvu, na opožděný dopravní prostředek, tak se čas vleče a zneklidňuje mě to.

► **Stává se vám, že někdy zapomenete na čas? Pokud ano, kdy?**

m11: Když mě něco baví, tak na čas zapomenu často.

m22: V dnešní době jsme omezováni různými časovými limity a na hodinky a datum se tak dívám víc, než bych chtěl. Chvilu, kdy zapomenu na čas jsou pro mě velmi cenné a jsou to většinou vícedenní období dovolené nebo víkendy.

ž45: Občas se zadaří a myslím, že to bude právě tím, že je mi tato činnost milá, myslím třeba nějakou knížku (u žehlení se mi to bohužel ještě nestalo:-)).

ž64: Při oblíbených činnostech, např. práce na zahrádce, zajímavá četba apod.

m85: Jsou i situace, kdy si nevšímám běžícího času. Rozhovor s milou návštěvou na aktuální témata mě uvede do přemýšlení o mých názorech a debata zastíní myš-

lenku na ubíhající čas. Rovněž při soustředěné modlitbě vypouštím z hlavy všední povinnosti a čas rychle ubíhá. V souvislosti s pojmem „čas“ je třeba si uvědomit, že to je veličina relativní. Pokud se nic nehýbe, pokud se nic nemění, pak zde není ani „čas“. Ten totiž měříme až na základě změn, které kolem nás probíhají. Takže pojem času mohl vzniknout až od okamžiku, kdy Bůh stvořil svět, tedy nebe a zemi a všechno tvorstvo včetně člověka.

Děkujeme respondentům a zároveň všem čtenářům přejeme odvalu položit stejné otázky sami sobě.
redakční tým

Čas

Eva Jelínková

Čas neustále plyne, ať nás vše špatné mine. Ať čas nám dává naději, že se srdce naše zachvějí. Kéž rozproudí se v myšlení, slovech, činech, naše víra, právě v Bohu je naše síla.

Kéž tou cestou víry, naděje kráčíme, vždyť taky s časem válčíme. Někdy také bojujeme s činy, ať nám Bůh odpouští časem všechny naše viny.

On se nikdy nezastaví, neustále plyne vpřed a my ho musíme dohánět. Kéž otevírá brány, vždyť Pán nám omyje časem naše rány.

Je čas mlčet a čas povídat, je čas bořit a čas budovat...

„Co je tedy čas? Když se mne nikdo neptá, vím to; mám-li to vysvětlit tazateli, nevím to.“ (sv. Augustin: Vyznání, XI,14,2).

Nedávno jsem byl pozván na oslavu narozenin. V komunitním domě jedné mimobrněnské farnosti se nás sešlo víc než třicet. Popřáli jsme, zazpívali „... mnoha ljeta ...“, povídali si ... A pro zvědavé: na sucho jsme tam nesesedli:-) Nádherné setkání nejen s oslavencem, ale i jeho blízkými, kteří jsou tak i mými blízkými. Povídání si s neteřemi a synovci, s kterými jsme kdysi běhali po lese a kteří dnes běhají s vlastními dětmi. Setkání v duchu známého „kde jsou dva nebo tři v mém jméně ...“. Podobná farní komunitní centra jsme mohli vidět na farních poutích do Křižanova nebo v Olešnici. A místní nám je nejen ukázali, ale i vyprávěli, jak je budovali, kolik to stálo úsilí a jak to dalo jejich farnost dohromady. Nevíme kolik nás stojí provoz naší farnosti, nevíme ani kolik z nás je výdělečně aktivních a kdo co umí a může nabídnout. V minulosti jsme ale svépomocí dokázali otlouct, nahodit i natřít celý kostel, s pomocí sponzorů na faře postavit další patro a dát jí novou střechu. A ani Archa by bez farníků nestála.

A tak bych chtěl poprosit spolufarníky **o zamyšlení a vyjádření se**, zda by se takové 'komunitní centrum' nehodilo vybudovat i u nás. Oslavit narozeniny, sejít se nad úryvkem Písma, kterému nerozumíme, jak o tom kázal pan farář, pobavit se o tom, co nám ve farnosti chybí, zazpívat si při kytaře ... prostě mít možnost **se setkávat**. Stejně bych požádal i ekonomickou radu, o které toho vlastně moc nevíme, o detailnější analýzu. A samozřejmě nemůžu opomenout naše kněze: bez jejich svolení, účasti a modliteb by to zcela určitě nešlo. Kdyby se našlo třeba 200 rodin a jednotlivců ochotných přispět třeba deseti tisíci ... Se dvěma miliony se přece už dá něco udělat.

V posledních letech jsem byl několikrát na pohřbu příbuzných v Olešnici, odkud pocházíme. Následné posezení v místním komunitním centru, setkání s lidmi, se kterými se vlastně už jindy než na pohřbu nepotkám, promítání rodinných fotografií, vzpomínání na zemřelého, na to dobré, co nám dal, pohled na jeho vnuky a pravnuky bylo tím nejlepším rozloučením a ujištěním se, že nežil nadarmo. A když mně na oslavě narozenin synovec vyprávěl, že zná i farnost, kde komunitní centrum občas pronajímají a přilepšují tak farnímu rozpočtu, uvědomil jsem si, že bychom měli myslet i na budoucnost. A tak svůj příspěvek skončím akčně, zvoláním v duchu dnešní agilní hektické doby:

Hora ruit! It`s time to do it! což znamená: **Čas kvapí! Je třeba to udělat!**

KK

Farní kronika prozradila

Slova pravdy, která nepominou nikdy

Němým a zajímavým svědkem času bývají kroniky, farní nevýmíjaje. Mezi světovými válkami se v Bystrci konaly svaté misie, a tak v listopadu 1931 oslovili kněží farníky letáčkem, z něhož přinášíme výňatek:

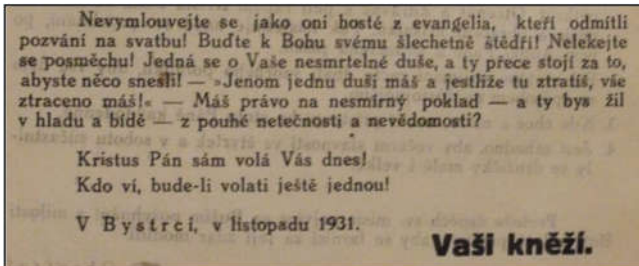
Milí farníci!

...nepřijdou sem misionáři proto, aby tu hledali peněz, nebo čest a slávu svou, nýbrž aby zvýšili u Vás čest a slávu Boží a aby odnesli od Vás hříšné Vaše dluhy. Nepřijdou na zábavu, nýbrž

na obtížnou, úmornou, ale při tom posvátnou práci. Nepřijdou, aby Vás proti sobě popuzovali, aby Vás strašili peklem a ďáblem. Budou ovšem i o tom mluvit, jako o hluboce vážných, křesťanských pravdách, ale jen proto, aby Vás mocněji než jindy volali k Tomu, jenž jest »cesta, pravda a život, aby Vám otevřeli ta místa, kde není slz, pláče a zármutku, aby Vám otevřeli nebe. Přijdou, aby s láskou k Vám ukázali, že není jiného působivého prostředku proti kritickému rozvratu společnosti lidské, než když se lidé zjevně a upřímně vrátí k nauce evangelia, to jest k přikázání Toho, jenž jediný má slova života věčného, totiž taková slova pravdy, která nepominou nikdy. O těch pravdách chtějí k Vám mluvit, »A budou-li tyto zásady všichni vždy a všude zachovávat, a budou-li lidé více hledati království Božího a spravedlnosti jeho, budou jim z Boží štědrosti a z bezpečného zaslíbení, pokud třeba, přidány i statky časné.« (Pius XI.)

Všechno má svou chvíli a každá věc pod sluncem má svůj čas. Je čas rodit a čas umírat; čas sázet a čas sazené vytrhávat. Čas zabíjet a čas uzdravovat; čas ničit a čas stavět. Čas plakat a čas se smát; čas naříkat a čas tančit. Čas házet kameny a čas je sbírat; čas objímat a čas odříkat se objímání. Čas hledat a čas ztrácet; čas uchovávat a čas odhazovat. Čas trhat a čas sešívát; čas mlčet a čas hovořit. Čas milovat a čas nenávidět; čas k válce a čas k míru.

(Kazatel 3,1-8)

A proto zveme Vás ještě jedenkrát: Přijďte všichni, mužové i ženy, jinoši, panny i děti, chudí i bohatí, spravedliví i hříšní!

Hospodáře a zaměstnavatele prosíme, aby své čeledi a svým zaměstnancům umožnili účast na misijní pobožnosti. Nevymlouvejte se jako oni hosté z evangelia, kteří odmítli pozvání na svatbu! Buďte k Bohu svému šlechetně štědří! Kristus Pán sám volá Vás dnes! Kdo ví, bude-li volati ještě jednou!...

(z bystrcké farní kroniky, rok 1931)

Život v poklusu

Žijeme ve společnosti, která je neustále v poklusu. Kdosi nám namluvil, že co je rychlé, je dobré. Zatímco naši předkové se času podřizovali, my s ním neustále závodíme. Oni malovali portréty, lidem dnešní doby vadí, když nemají fotky z dovolené do hodiny. Závodí s časem ničí vztahy. Často hovořím s lidmi, kteří mají problémy najít si čas na své nejdražší. Ale vztahy není možné budovat bez toho, aby se do nich investoval čas. Takoví lidé jsou možná velmi úspěšní ve své profesi, ale brzy objeví, že až si čas na rodinu konečně najdou, jejich děti už budou mít jiné zájmy. Dvěře dětství budou zavřeny. Jeden otec to vyjádřil takto: Když jsou děti malé, dají se snadno obalamutit naším „uděláme to později“. Ale ve skutečnosti balamutíme sebe – z „někdy příště“ se stává „nikdy více“.

(www.vira.cz, podle knihy Roba Parsons „Jak žít a přežít manželství“)

V nebi není čas

Asi proto, že u Boha není čas, asi proto ho nevnímám jenom jako kulisu. Duchovní svět je tak „šílený“, že by ho ani čas nemohl uchopit, i kdyby chtěl. Máme tu na Zemi prostředky „ke všemu“, jenom si správně vybrat!

Pavλίna

Už nechci ztrácet čas, chci ke své rodině...

Jedna dáma vysokého věku se rozhodla požádat o přijetí do zařízení zvaného hospic. Její žádost byla v krátké době kladně vyřízena, a tak se stěhovala na vysněné místo. Chtěla se zde co nejdříve setkat s naším Pánem, těšila se a doufala. Ale čas plynul a ona, ač stále slabší, převýšila časový limit pro pobyt a musela se stěhovat do nedařlého domova pro seniory, kde bydlí v malém pokojíku s lůžkem otočeným tak, aby viděla na zeď, kde je její rodina (jak ona sama říká), tedy Kristus na kříži a Panna Maria. A stále čeká a vroucně se modlí, aby ji Pán vzal k sobě. Říká, že už se může jen modlit, všechno ostatní už jí vymizelo z paměti a je nedůležité.

Slíbila jsem jí, že se denně pomodlím za její úmysl Zdravas, Otčenáš a Pod ochranu. -km-

OCHOČ SI MĚ, PROSÍM

Liška umlkla a dlouho se dívala na malého prince. "Ochoč si mě, prosím!" řekla.

"Velmi rád," odvětil malý princ, "ale nemám moc času. Musím objevit přátele a poznat spoustu věcí."

„Známe jen ty věci, které si ochočíme,“ řekla liška. „Lidé už nemají čas, aby něco poznávali. Kupují u obchodníků věci úplně hotové. Ale poněvadž přátelé nejsou na prodej, nemají přátel. Chceš-li přítele, ochoč si mě!“ (A. de Saint-Exupéry, „Malý princ“)

Darovat právo na čas

Člověk někdy stojí před rozhodnutím „říct, či neříct“. Týká se to velmi těžkých životních situací, které souvisejí s životem nevyléčitelně nemocných a jejich blízkých. Kolikrát stojíme před dilematem, zda informovat svého rodinného příslušníka o jeho těžké nemoci, ale i opačně, jestli informovat rodinu o své tíživé zdravotní situaci. To si musí vyřešit každý sám v sobě, a hlavně najít sílu.

Je dobré darovat čas na to, abychom si stihli vzájemně říct: „Prosím, odpusť mi, odpouštím ti, děkuji ti a mám tě rád.“ -km-

Zítřka může být pozdě

Jeden člověk, jenž hledal radu, přišel k mistru Ekehardovi, mnichu ze St. Gallen a duchovnímu básníku (909-973), s dotazem, který člověk je nejdůležitější, která hodina je nejdůležitější a který skutek v životě je nejdůležitější.

Mistr Ekehard na to odpověděl:

„Nejdůležitější člověk je ten, který stojí nyní před tebou, nejdůležitější hodina je nyní hodina a nejdůležitější skutek je skutek lásky, který můžeš nyní vykonat. Zítřka by již mohlo být pozdě“.

(z knihy Phila Bosmanse *Šťěstí je v tobě*)

Jak hospodařit s časem?

V napětí moderního způsobu života, který vedeme, je otázka hospodaření s časem velmi důležitá. Není vůbec potřeba běžet za časem, abychom ho dohonili. On neběží od nás, běží k nám. Ať už si uvědomujete každou následující minutu, která k vám přichází, nebo ne, ona stejně přijde. Byť byste se snažili sebevíc, budoucnost se stejně stane přítomností, a není proto třeba snažit se už teď skočit z přítomnosti do budoucnosti. Jediné, co jsme dokázali je to, že stále spěcháme, rozhodně se však nepohybujeme rychleji.

(z knihy *V jámě lvové*, vydal(o): Karmelitánské nakladatelství)

Rodina potřebuje trávit čas spolu

Jednou jsme měli doma hosta - redaktora, který přijel z jiného města. Všiml si, jak si naše děti užívají, že jsou spolu a položil mi otázku: „Jak se vám podařilo vychovat takovou rodinu?“ „Jak to myslíte?“ zeptal jsem se. „Jak dosáhnete toho, že všichni chtějí být doma spolu?“ „To záleží na budování vztahů,“ odpověděl jsem. „Kdyby se naše děti pět či šest večerů v týdnu vydaly každé jiným směrem, nikdy bychom neměli čas vytvářet rodinu. Proto jsme drasticky omezili vnější aktivity a začali jsme trávit více času spolu – a dodnes v tom pokračujeme. Proto dnes chtějí být členové naší rodiny spolu. Opravdu se máme mezi sebou rádi.“

(z knihy Kevina Lemana: Jsou muži skutečně takoví, jak si myslíte?)

Co se dělo/bude dít v naší farnosti

- V neděli 22. prosince před každou dopolední mší svatou proběhla v předsíni kostela sbírka vánočního cukroví a finančních prostředků pro potřebné v naší farnosti. Vybralo se 17 050,- Kč a bylo rozneseno více než 50 balíčků s cukrovím a přáním. Kéž Pán odmění Vaši štědrost.
- Ve středu 25. prosince se u kostela uskutečnil živý betlém. Společně jsme si zazpívali a děti se zapojily do průvodu k jesličkám. Darované cukroví a ovoce dostali potřební.
- Na projekt Adopce na dálku se loni vybralo 29 661 Kč. Společně jsme tak poskytli školné indickým adoptovaným dětem: Balamani, Anjali, Madavovi, Stephenovi a Sivaramovi. Část prostředků putovala do krizového fondu pro pomoc oblastem postiženým povodněmi ve státě Karnataka. Ať Vám Bůh žehná za Vaši štědrost.
- V neděli 26. ledna jsme v našem kostele slavili první Neděli Božího slova. Tu ustanovil papež František ve svém apoštolském listu *Aperuid illis* vydaném 30. září 2019. Každý rok má být právě 3. neděle v mezidobí více věnována přemýšlení nad Božím slovem, jeho šíření a oslavě.
- Ve středu 29. ledna proběhlo poděkování koledníkům, kteří se letos zapojili do tříkrálové sbírky v naší farnosti. Začalo modlitbou v kostele, na faře pak byly pro děti připraveny soutěže a malé občerstvení.
- V neděli 2. února začala příprava ke svátosti biřmování, uskuteční se v květnu 2021.
- Orel, jednota Bystrc uspořádala 8. února jednodenní lyžařský zájezd na Hochkar.
- V pátek 8. února proběhl ve Společenském centru 8. ples bystrcké farnosti.
- Děkujeme všem, kteří se na jeho přípravě i průběhu jakkoli podíleli.
- Výroční zpráva farnosti za rok 2019: bylo pokřtěno 32 dětí, ke stolu Páně poprvé přistoupilo 18 dětí, svátost biřmování byla udělena 12 biřmovancům, ve farním kostele bylo uzavřeno 5 církevních sňatků, uskutečnilo se celkem 21 pohřebních obřadů. Ve školním roce 2018/19 navštěvovalo vyučování náboženství celkem 111 dětí; nově přihlášených bylo 20 dětí.
- V termínech 27. ledna, 10. února a 24. února uspořádal Klub seniorů od svatých Janů v učebně Společenského centra pro seniory Zpívání při kytaře.
- Výsledky Tříkrálové sbírky – Bystrc: 74 300 Kč, Kníničky: 27 646 Kč a Rozdrojovice 37 508 Kč. Všem štědrým dárcům jménem Charity děkujeme!
- I letos probíhá v naší farnosti postní almužna - iniciativa vhodná zvláště pro rodiny s dětmi jako varianta společného prožívání postní doby. Peníze ušetřené díky sebezáporům a vložené do papírových pokladniček – postniček se budou vybírat v kostele o druhé neděli velikonoční. Peníze jsou určeny na pomoc lidem v nouzi. Více informací na www.postnialmuzna.cz.
- Ve středu 11. března začne na faře kroužek Všeználcí pro všechny děti ve věku 6-12 let, které rády vyrábějí, chtějí si užít zábavu, něco se přiučit naučit a poznat nové kamarády. Kontakt: petraskalkova01@seznam.cz (pí Skalková). Kroužek je zdarma.
- Při sbírce na Svatopetrský halář bylo při bohoslužbách v neděli 23. února darováno 37 487,- Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať!

-pš-

Postní doba: Čas otevřít oči

Postní doba je časem pro pokání a uspořádání smyslů. To znamená otevřít oči k mnoha nespravedlnostem, které bezprostředně atakují tento Boží sen a plán. Čas pro demaskování oněch tří velkých forem pokušení, které lámou a dělají obraz, který vytvořil Bůh. Tři pokušení, která vytrpěl Kristus. Tři pokušení křesťana, která se snaží zničit pravdu, ke které jsme byli povoláni. Tři pokušení, která se snaží degradovat a snaží se, abychom se sami degradovali.

1. Bohatství: zmocňujeme-li se 12 dober, která byla dána všem, a užíváme je pouze sami nebo se svými. Znamená to opatřovat si chléb z potu druhých, ba dokonce ze životů druhých. Bohatství je takovýto chléb, který vstřebal bolest, hořkost a utrpení. Ve zkažené rodině či společnosti se tento chléb dává jíst vlastním dětem.

2. Marnost: hledání prestiže založené na neustálém a trvalém snižování těch, kteří „neznamenají nic“. Vyhrocené vyhledávání oněch pěti minut slávy, jež nepromíjí „slávu“ druhých. „Když se ze spadlého stromu dělá dřevo“, dostává prostor třetí pokušení, které je nejhorší:

3. Pýcha, totiž stavět se do pozice nadřazenosti ve všem a vnímat se jako někdo, kdo nepatří mezi „běžné smrtelníky“, a denně se modlit: „Děkuji ti, Pane, že nejsem jako ostatní.“
(z homilie papeže Františka, Mexiko – Ecatepec, únor 2016)

Z farního úřadu

Z vody a z Ducha svatého se narodili

- 12. 1. Oliver Ondřej Kabrna
- 12. 1. Barbora Fojtů
- 12. 1. David Pavel Bok

Do náruče našeho Otce se vrátili

- 13. 12. Jana Křížová
- 30. 12. Naděžda Mišustovová
- 3. 2. Zdeněk Šinogel
- 11. 2. Hedvika Studená

-em-

▶▶▶ ANKETA ◀◀◀

Vyhovuje vám současná podoba farního občasníku nebo by měl vypadat jinak? Prosíme udělejte si chvíli čas a sdělte nám svůj názor do konce března formou dotazníku na adrese bit.ly/2VmqPTx.

Děkujeme a těšíme se na vaši zpětnou vazbu.

PS: Papírové dotazníky na stolcích v kostele obsahují stejné otázky. Prosíme nechte je pro farníky, kteří nemají internet.

SETKÁNÍ – občasník farnosti u sv. Janů; pro vnitřní potřebu; ZDARMA. Vydává římskokatolický farní úřad Brno-Bystrc. Příspěvky, náměty a připomínky předávejte osobně na faře nebo pište na farabystrc@volny.cz. Spolupracovaly: E. Máchová, K. Malinková, J. Mrkvová. Vedoucí redakčního týmu: P. Šoba. Ilustrace: E. Jelínková, jazyková korektura: L. Moravcová. •

Příští uzávěrka: 31. 5. 2020

Uzávěrka tohoto čísla: 16. 2. 2020, vyšlo: 8. 3. 2020. www.faby.cz